

Simontornyai HÍREK

XXII. évfolyam 8. szám
2013. augusztus

AZ ÖNKORMÁNYZAT HIVATALOS LAPJA

Ára:
200 Ft

MEGHÍVÓ

a hagyományosan megrendezésre kerülő
**AUGUSZTUS 20-i ünnepélyre és a
„VÁROSRÉSZEK VETÉLKEDŐJÉRE”,**
mely idén kibővül egy székely csapattal.

Ezen az ünnepi napon kerül sor a **TÁMOP-3.2.3 Építő közösségek c. pályázat kreatív műhelyeinek bemutatkozására is.**

Helyszín a megszépült Helytörténet Háza épülete és rendezvényudvara.

Program:

15.00-17.30 óra: Építő közösségek c. pályázat kreatív műhelyeinek (bőrműves, fazekas, tűzománc, festés, ügyes kezek, báb, dráma, filmkészítő, filmriporter, számítógépes reklámgrafika, lovagi játékok, hagyományőrző műhelyek) **bemutatkozása, produktumaik megtekintése**

17.30 óra: Ünnepély a Szent István-szobornál (Minden csapat hozza magával a koszorút!)

18.00-20.00 óra: „Városrészek vetélkedője” a Helytörténet Háza udvarán

A csapatkapitányokat a polgármester asszony kéri fel, a csapatokat a kapitányok szervezik az eddigi gyakorlatnak megfelelően.

Előzetes feladatok a csapatoknak:

Szervezzék meg a főzőverseny „brigádját”, akik 18-20 óra között elkészítik a lecsót! (Alapanyagot a város biztosítja saját terményeiből – paprika, paradicsom, hagyma, az egyéb ízesítőkről a csapat gondoskodik.)

Egy-egy koszorúval készüljenek az ünnepségre (ünnepi beszéd, ének, vers).

Vetélkedő: ügyességi feladatok – összeállítja Máté Imre pedagógus.

20.00 óra: A főzőverseny eredményhirdetése – közös vacsora

Segítők és felkért zsűritagok: Csószné Kacz Edit polgármester, Tóthné Unghy Ilona nyugalmazott iskolaigazgató, Kovácsné Lengyel Ilona iskolaigazgató Rózsáné Kovács Anna igazgatóhelyettes, Horváthné Farkas Rita igazgatóhelyettes.

20.00-21.00 óra: Zenés műsoros est

Rossz idő esetén az egész rendezvényt a Fried Művelődési Házban tartjuk.

Mindenkit nagy szeretettel és tárt karokkal várunk!

Rendezők

A testületi ülésről jelentjük

Eredetileg júliusban, az ünnepi testületi ülés mellett, nem szerepelt a munkatervben, hogy ülést tartanak, de az élet keresztülhúzza a terveket. Több olyan sürgős, határidős feladat adódott, mely miatt rendkívüli ülést kellett összehívni. Törvényi kötelezettség miatt rendeletet kellett alkotni a filmforgatás célú közterület használatáról. A Bárdos László címzetes főjegyző által elkészített rendeletet elfogadták, abban bíznak, hogy a gyakorlatban többször kell majd alkalmazni.

Megtárgyalták a hulladéktörvény módosításából adódó önkormányzati feladatokat. A feladatot továbbra is az önkormányzat köteles ellátni, nagyon sok a bizonytalansági tényező, nehezen indul a tervezett új rendszer. Ismét határozatképtelen volt a Székesfehérvárra összehívott tanácskozás, mert a 168 meghívott önkormányzat közül sokan nem mentek el. Elhangzott, hogy a jelenlegi szolgáltató, a Vertikál Zrt. nem mindenben felel meg az előírt új feltételeknek, de megígérték, hogy teljesítik majd azokat. Az országos egységes hulladék-szállítási és ártalmatlanítási díj mértékét 600 forintra tervezik, ez lényegesen magasabb az eddigi 415 forintnál. Megszűnhet a 60 literes edény ürítési kedvezménye, mert ezt a szolgáltató nem vállalja, az önkor-

mánynak kell ezt segíteni. A 2014-ben kezdődő új időszakig még sok változás, finomítás várható. A sokat hangoztatott további rezsicsökkentés is még sok változást eredményezhet. Felmerült a saját erőből, a Városüzemeltetési Kft. által végzett hulladékszállításnak a lehetősége, ez azonban alapos előkészítést, gazdasági számításokat igényel, s meg kell nézni a törvényi lehetőségeket.

Az állami tulajdonú ingatlanok önkormányzati tulajdonba adását megtárgyalták és elfogadták.

A kormányhivatal törvényességi észrevételeit megtárgyalták. Az észrevételek mind technikai jellegűek voltak, melyek az

érdemi részt nem befolyásolták. Egy elküldött jegyzőkönyvön azt kifogásolták, hogy az aláírásnál nem a címzetes főjegyző, Bárdos László neve szerepel, hanem az ülésen résztvevő aljegyző, aki akkor helyettesítette őt. A másik észrevétel az volt, hogy a jegyzőkönyveket külön kell elküldeni írott és elektronikus formában is. A képviselők ezt túlzott, bürokratikus intézkedésnek ítélték meg. Körtés István képviselő javasolta, hogy hívják fel erre az illetékesek figyelmét, mert például az adóbevallásnál is elég csak az elektronikus közlés, ez lesz a jövő útja, a közeljövőben több területen is bevezetik.

Va Lá

Az önkormányzat képviselő-testületének II. félévi munkaterve

Állandó napirendi pontok:

1. Polgármesteri tájékoztató az előző ülés óta hozott fontosabb döntésekről, intézkedésekről, a bizottságok és a polgármester átruházott hatáskörében hozott döntéseiről.

Jelentés a lejárt határidejű önkormányzati határozatok végrehajtásáról.

Tájékoztató a város közrendjéről, közbiztonságát érintő eseményekről, döntésekről.

Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester, Bárdos László címzetes főjegyző, Mikoly Tibor őrsparancsnok.

Utolsó napirend:

Egyebek: a képviselők bejelentései, interpellációi, kérdései.

A jegyző a lakosságot és a képviselőket érintő fontosabb jogszabályokról tájékoztatót ad.

Az önkormányzati hatósági ügyek, fellebbezések elbírálása.

Szeptember 16.

Napirend:

2. Tájékoztató az önkormányzat gazdálkodásának 2013. I. félévi helyzetéről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

3. A 2013. évi költségvetési rendelet II. számú módosítása. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

4. Rendelet a közterületek elnevezéséről, a házszámokról, és Simontornya egyes városrészeinek elnevezéséről. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

5. A város saját halottjává nyilvánítás szabályai (II. forduló). Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

6. A Simontornyai Színházi Napok Kiemelkedően Közhasznú Közalapítvány elnökének és egyes tagjainak kijelölése. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

7. Tájékoztató a lejárt szállítói állományról, a tartozás rendezése érdekében tett intézkedésekről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

8. Tájékoztató a két kiemelt beruházás helyzetéről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

9. A település esélyegyenlőség programjának felülvizsgálata. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

10. A város piac működtetési feladatai. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

Október 28.

KÖZMEGHALLGATÁS 13 ÓRÁTÓL

Napirend:

1. Tájékoztató a város vagyonáról és annak működtetéséről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

2. Lakossági közérdekű bejelentések, javaslatok.

Testületi ülés

3. A települési szilárd hulladékkal kapcsolatos helyi közszolgáltatásról szóló rendelet felülvizsgálata. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

4. Rendelet az önkormányzati segély megállapításának szabályairól. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

5. Az államháztartáson kívüli forrás átvételére-átadására vonatkozó önkormányzati rendelet megalkotása. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

6. A 2014. évi belső ellenőrzési terv jóváhagyása. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

7. Tájékoztató a kiemelt beruházások helyzetéről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

November 25.

Napirend:

2. Tájékoztató az önkormányzat 2013. évi költségvetésének háromnegyed éves helyzetéről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

3. A 2014. évi költségvetési koncepció felülvizsgálata. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

4. Az önkormányzati társulásokról beszámoló. Az óvodai társulás felülvizsgálata. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

5. A többcélú kistérségi társulási tanácsban végzett tevékenységről beszámoló. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

6. A lakóhely környezeti állapotáról beszámoló. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

7. A helyi adórendelet felülvizsgálata, a 2013. évi adóbevételekről tájékoztató. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

8. Tájékoztató a kiemelt beruházások helyzetéről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

December 23.

Napirend:

2. A Simontornyai Városüzemeltetési Kft. 2013. évi gazdálkodásáról tájékoztató, 2014. évi tervezett feladatai. Előadó: Pásztor Krisztián ügyvezető

3. Az „Őszikék” Szociális Szolgáltató Központ intézményi beszámolója. Előadó: Petrovics Péter Györgyné intézményvezető.

4. Az önkormányzat képviselő testületének 2014. I. féléves munkaterve. Előadó: Bárdos László címzetes főjegyző.

5. A lakosság szennyvíz-ár támogatásának megállapítása. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester

6. Tájékoztató a két kiemelt beruházás helyzetéről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

7. Tájékoztató a lejárt szállítói állományról, a tartozás rendezése érdekében tett intézkedésekről. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

8. A városgyűlés elé kerülő ügyek megtárgyalása, időpontjának meghatározása. Előadó: Csószné Kacz Edit polgármester.

Egy nyolcvan éves álom valóra vált

2013. július 17-e, szerda jeles napként vonulhat Simontornya történelmében, ugyanis e napon ünnepélyes keretek közt adták át a frissen elkészült Simontornya és Pálfa közti összekötő utat. Az átadó meghívott vendége volt dr. Völner Pál, a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium infrastruktúráért felelős államtitkára, valamint László-Varga Zsuzsanna, a Tolna Megyei Kormányhivatal főigazgatója. Először ő mondta el beszédében, hogy az újonnan épült, közel 7 kilométeres szakasz megkönnyíti és gyorsabbá teszi a közlekedést Rácegres, Pálfa és Simontornya között. Csószné Kacz Edit, Simontornya polgármestere: „Nem az a fontos, honnan jöttél, hanem, hogy hova tartasz” – ezzel a stílszerű Illyés Gyula idézettel kezdte magvas gondolatait, kiemelte, hogy a két település már 1933 óta várta, hogy megépüljön ez az út, amely jelképezi a Pálfa és Simontornya közötti együttműködést is. Itt kitért az iskolák és az orvosi ügyelet közti összefogásra, valamint hogy a megyeszékhely 10 kilométerrel rövidebb úton is megközelíthető lett. Elmondta, hogy Pálfa polgármesteré-

tó-helyettese szerint már nem kell több 10 kilométeres (és a forgalom szempontjából hosszabb ideig tartó) kitért tenni, ha az ember el akar jutni egyik helyről a másikra. Megköszönte mindazoknak a munkáját, akik hozzájárultak mindehhez, majd „átadta az utat” Kovács Ákosnak, a Nemzeti Infrastruktúra Fejlesztő Zrt. beruházási vezérigazgató-helyettesének. Dr. Völner Pál is szólt a közönséghez, aki büszke arra, hogy vidéken is fel tudják használni az uniós forrásokat. Maga az út is uniós színvonalú lett, minőségi, magyar kivitelezéssel. Ezek után a projektben résztvevők átvágták a jelképes szalagot, majd Rácegresre hívtak mindenkit – az új úton – egy fogadásra. Csószné Kacz Edit és Horváth Imre, Pálfa polgármestere a szalag átvágása után gratuláltak egymásnak, s mint azt korábban kiemelték, valóban nagy lépést tettek a települések közti még nagyobb együtt működés lehetőségéhez.

Va Lá

vel, Horváth Imrével közösen a két település lakosságának bevonásával rendeznek majd egy ünnepséget, melynek során a pálfaiak egy söröshordó gurításával, míg a simontornyaiak jellegzetesen egy borral teli hordó gurításával avatják fel az elkészült új utat. Bajnok Lajos, a kivitelező ügyvezetője átadta az utat, melyről megjegyezte, hogy minőségileg első osztályú lett – állítása alátámasztható, ha valaki végigmegy rajta. Ezt bizonyíthatja az a több lelkes kerékpáros és néhány futó, aki már korábban birtokba vette, és rendszeresen használja azt. Szóke József, a Magyar Közút Nonprofit Zrt. műszaki vezérigazga-

ÜNNEPELJÜK EGYÜTT A VÁROSREHABILITÁCIÓ BEFEJEZÉSÉT

A délelőtti hivatalos átadás-átvétel után

2013. augusztus 15-én 17 órakor

a vár előtti téren tartják a város megszépülésének közös ünnepét. Neves fellépők kulturális műsora és egyéb meglepetések várják egy kellemes estére a város lakóit.

Kitüntetettjeink

SIMONTORNYÁÉRT díjat kapott Varga István

A város érdekében végzett kiemelkedő, maradandó értékű, megbecsülést kiváltó tevékenységéért a városi ünnepi megemlékezésén vette át a kitüntetést Varga István pékmester. Családja száz évre visszamenően ezt a mesterséget űzte, ezért nem véletlen, hogy jobbjára Pék Pistaként emlegetik. Munkájára és környezetére igen igényes, ezt bizonyítja, hogy a modern technológiával dolgozó péküzemének kiváló termékeit, az impozáns, modernül be-

rendezett Varga Pékség és Cukrászatban árulja. Azért, hogy a múlt ne merüljön feledésbe, az üzlethelyiség egyik sarkában kemence áll, azon pedig egy olyan ajtó, amely három dinasztia óta a családi pékség tulajdona.

Simontornyán huszonhat éve van jelen a péksége, ahol a kenyér mellett süteményeket, tortákat is árulnak. Varga István cukrászmesterként is kitűnő, ezt bizonyítják azok a nagyméretű torták is, melyeket a vá-

rosi ünnepekre készített és ajándékozott. Nemcsak színvonalas termékeikről közismert, hanem önzetlen segítőkészségéről is. A városi és az önkormányzati rendezvényeket rendszeresen támogatja, különösen nagy szerepet vállal a minden évben megrendezett „Adj egy napot az egészségedért” rendezvényen, amikor a neves főorvosok, egészségügyi asszisztensek Simontornyára jönnek, és vizsgálják a lakosságot. A pékmester ilyenkor többek között sült csülökkel „segíti” a koleszterin szint beállítását.

A most kapott kitüntetés pénzjutalmát is egy később meghatározott célra kívánja felajánlani, egyetlen kikötése, hogy az általa nyújtott segítség a rászorulóknak jusson. Szerencsés embernek vallhatja magát, hi-

szen – mint mondta – a munkája egyben a hobbjá is, ez az első és a legfontosabb.

Emellett a másik kedvenc tevékenysége a kutyatenyésztés, amelyben szintén nagyon sikeres, ezt bizonyítja az a számtalan kupa, érem és oklevél, mely az üzletét ékesíti. Az általa tenyésztett Sarplaninac (szerb farkaslő) kutyák már több száz hazai és nemzetközi trófeát szereztek a versenyeken, arra különösen büszke, hogy a kutyák őshazájában, Szerbiában is többször diadalmaskodott már.

Gratulálok a kitüntetéshez, mely a város és az itt élő emberek megbecsülését igazolja. További sikereket kívánok a munkáidhoz és a másik hobbidhoz!

Va Lá

Kitüntetettjeink

„GYERMEKEINKÉRT” díjat kapott Ács Istvánné,

aki nyugdíjba vonulásáig pedagógusként a simontornyai gyermekek harmonikus személyiségformálásában huzamos ideig részt vett – így szólt a hivatalos értékelés a díjátadó ünnepségen. Egy kicsit többet szeretnénk megtudni az immár húsz éve nyugdíjas pedagógustól, ezért otthonában kerestük fel.

– *Hogyan kezdődött a pályafutása, milyenek voltak az akkori idők nevelési szempontból?* – kérdeztem, mely után jó tanító néniként emlékezett vissza.

– Tolnanémedin születtem, ott jártam általános iskolába, majd a Dombóvári Tanítóképzőben végeztem 1956-ban, utána egyenes út vezetett Simontornyára, majd az egyéves gyakorlóév után sikeresen vizsgáztam.

Jó közösségbe kerültem, Kiss B. József igazgató vezetésével a kollégák mindenben segítettek, megszerettem ezt a hivatást. Simontornyán közel negyven évig tanítottam, mindig az alsó tagozatban, nem vágytam rá, hogy feljebb lépjek, úgy éreztem – és később tudatosult is bennem –, hogy ezek a gyerekek a legfogékonyabbak, a legrajongóbbak, értük igazán érdemes nevelőnek lenni. Iskolánk mindig szerette az új módszereket kipróbálni, én a szó-kép olvasást tanítottam több éven keresztül. A felső tagozatban néhány évig a kézimunka szakkört vezettem, valamint a gyerekek takarékoságra nevelését segítettem a ma már kevésbé ismert iskolai takarékbélyeg gyűjtés szervezésével. Minden egykori tanít-

ványomra büszke vagyok, zömük az életben jól megállta helyét, nem megsértve a többiekét, két név okvetlen ide kíváncsok Kacz Edít a város polgármestere, aki a mai napig nagy szeretettel mondja „az én első tanító nénim”, valamint Zsigmond Árpád, aki kardiológus főorvosként gyógyítja a betegeket.

– *A családról, mindennapi életéről, mit tudhatunk?*

– Sajnos férjem, aki a Simontornyai Bórgyár főművezetője volt, tíz éve itt hagyott bennünket. Ő már csak az égi mezőkről figyelheti életünket, pedig milyen büszke lenne két lányára, akik közül az egyik Olaszországban férjével együtt zenetanár, a másik pedig jogi diplomát szerzett és Tamásiban dol-

gozik. Az ünnepségen az egész család ott volt, úgy időzítették az utazásukat, hogy együtt tudjanak örülni a kitüntetésnek, az külön öröm, hogy ismét láthatam kedvenc unokámat. Egy kissé már nehezen mozgok, de azért a kertet megművelem, naponta olvasom az újságokat, kézimunkázom, főzök, sokat olvasok, tévét nézek, szóval nem unatkozom.

– *Gratulálok a kitüntetéshez és további boldog, tartalmas nyugdíjas életet kívánok!*

Va Lá

Kitüntetettjeink

„AZ ÉV KÖZZSZOLGÁJA” kitüntetést Pál Józsefné érdemelte ki

Névjegy: 1955. április 15-én született Kiszékelyben. Iskoláit a simontornyai Vak Botytyán Általános Iskolában, valamint a gimnáziumban végezte. Munka mellett elvégezte a bonyhádi közgazdasági szak-középiskolát, később mérlegképes könyvelői szakképesítést szerzett. Ő elmondhatja magáról, hogy egész életében „iskolás” volt, előbb, mint tanuló, majd érettségi után egészen nyugdíjba vonulásáig itt dolgozott.

– *Hogyan kerültél az iskolába? Mit csináltál ott az elmúlt negyven év alatt? (A tegeződés a közös kézilabdás múltból ered. Kevesen tudják és emlékeznek rá, hogy Péti Mária néven riogatta az ellenfél kapusait, s két évig az NB II-es Simontornyai BTC-ben játszott.)*

– A gimnázium befejezése után az iskola akkori igazgatója, Zsigmond Irénke néni megkérdezte tőlem egy napon, nem lenne-e kedvem az iskola gazdasági irodáján dolgozni, mivel több lett a munka, s Laki Erzsébet néni és Szarvasné Jutka mellé felvették még valakit. Örömmel igent mondtam, és 1973. augusztus 16-ától kezd-

tem el dolgozni az iskolában. Először, mint ügyintéző dolgoztam, majd az akkori gondnok – Laki Erzsébet néni – nyugdíjba vonulása után, 1985 októbertől lettem az iskola gondnoka. Feladatomból volt az iskola tárgyi feltételeinek biztosítása, valamint a zavartalan működéshez szükséges eszközök, anyagok biztosítása, személyi anyagok kezelése, valamint a gazdálkodás vezetése, a technikai személyzet irányítása. Gondnokként, később gazdaságvezetőként mindig igyekeztem a mindenkori igazgatókkal és vezetőikkel jó kapcsolatot kialakítani, aktuális adatokat szolgáltatni a gazdálkodásról. 40 évem alatt 5 igazgató – dr. Zsigmond Tiborné, Vámi István, dr. Jáky Lászlóné, Boros Eszter (megbízott igazgató) és Tóthné Unghy Ilona – váltotta egymást. Munkatársaimmal mindig próbáltam jó kapcsolatot kialakítani, hisz csak együttműködve, egymást segítve lehetett a munkát határidőre, pontosan elvégezni. A feladatok folyamatosan növekedtek. 2006-tól a nagyszékelyi és tolnanémedi, 2008-tól a pálfai és sárszentlőrinci, majd 2009-től a

pinchelyi iskola is csatlakozott a Simontornyai Vak Botytyán Általános Művelődési Központozhoz. Ekkor már 180 dolgozó személy- és munkaügyeit, valamint Simontornya és az öt tagintézmény gazdálkodását, könyvelését kellett elvégezni. Ez igen nagy kihívás volt, hisz ki kellett alakítani olyan adminisztrációs, információs rendszert, amelyben adatokat tudtuk szolgáltatni a tagintézményeknek, valamint az ő önkormányzatuknak az anyagi és gazdasági helyzetükről, hisz pénz mindig kevés volt. A tagintézmény vezetőikkel szintén jó kapcsolatot alakítottunk ki, mert csak együttműködve, együttműködve tudtuk és tudjuk ma is megoldani a problémákat, és biztosítani az intézmények zavartalan működését. Munkámat igyekeztem mindig a legjobb tudásom szerint elvégezni.

– *2013 egy újabb mérőföldkő az iskolák életében, hogyan érintette ez az intézményt?*

– 2013 januárjától az iskolák állami kézbe kerülésével, a tankerületek megalakulásával a gazdálkodás megszűnt az isko-

lákban, így nálunk is. A gazdasági iroda dolgozói csupán adminisztrációs feladatokat látnak el, adatokat szolgáltatnak a tankerületnek. Úgy érzem, jó időben, pont jókor tudok nyugdíjba vonulni.

– *A családról is mondhatnál néhány mondatot.*

– A férjemmel immár több mint harminc éve élünk boldog házasságban. Két fiam van, akik szintén az oktatásban dolgoznak. Az idősebb, Attila a helyi gimnázium tanára, a fiatalabb, Tibor, a székszárdi Bakai István Általános Iskolában igazgatóhelyettes. Két gyönyörű unokám van, akik beáranyozták az életemet. Bianka 7 éves, Zétény 3 éves. Szabadidőmben legszívesebben velük vagyok, és ők elfeledtetik a napi gondokat.

– *Gratulálok a kitüntetéshez! Köszönöm a beszélgetést.*

Va Lá

Kitüntetettjeink

Nagy Istvánné a „GYERMEKEINKÉRT” kitüntető címet adományozták

Igencsak meglepődött Nagyné Kuti Teréz, amikor a polgármester közölte vele a jó hírt. Elmondta, noha már 15 éve részt vesz az „SOS Kéz a kézben Klub” rendezvényein, de csak két éve vezetője a sérült fiatalokat tömörítő klubnak. Érintettként igazán átérzi azokat a problémákat, melyek a mindennapokban előfordulnak. Ezek a fiatalok is szeretnének teljes életet élni, de az élet másképp rendezte a dolgokat, ezen kell úrrá lenni, folyamatosan segíteni őket. Az elmúlt 15

évben, de különösen az utóbbi két évben pedagógusi erőnyeket csillogtatva sokat tett az eredményes működésért. Úgy élnek, mint egy kis család, heti rendszerességgel találkoznak a Fried Művelődési Házban, mely Lacza Attila igazgató jóvoltából a második otthonuk.

Széles szerteágazó programok várják a klubtagokat, a név- és születésnapok megünneplése mellett sokat játszanak, tanulnak. Versekkel, jelenetekkel készülnek az SOS karácsonyokra, amikor megmutatják,

mennyit fejlődtek egy-egy év alatt. A támogatóknak köszönhetően az év folyamán több alkalommal is kirándulnak, amikor megismerik a környék, s Magyarország nevezetességeit. Életükben különös jelentőséggel bírnak azok a budapesti kirándulások, amikor Csepregi Éva énekművész, a „Fényszórá Alapítvány” elnökének meghívására kulturális műsor keretében találkoznak sorstársaikkal.

A leírt pár sor zömében a klubról szól, de azt hiszem ez megbocsátható, mert Nagy István-

né és a klub szinte összeforrott. Ezért talán nem meglepő, hogy a pénzjutalomból a klub támogatására is szán egy bizonyos összeget.

Gratulálunk a kitüntetéshez, és további jó erőt, egészséget kívánunk a nem könnyű feladat minél sikeresebb megoldásához.

Va Lá

Tájékoztató a beruházásokról

1. Pálfai út

Vége elkészült a pálfai út (pontos megnevezése: 6317. számú Szekszárd–Simontornya összekötő út) burkolatlan szakasza. A kivitelező folyamatos használatot biztosított, ami megkönnyítette a közlekedők helyzetét. Főleg jól jött ez az orvosi ügyelet, illetve az iskolai társulásnak. Most pedig az óvodai társulásnak. De jó ez minden olyan magánszemélynek is, aki eddig is szerette volna ezt az utat használni.

A burkolt út mintegy 7 km hosszú (két részletben), koronaszélessége 8,5 m, teherbírása 11,5 t. A csapadékvizeknek a külterületen tartása érdekében az út mentén szikkasztógödröket alkalmaztak. A később megépítendő szennyvízcsatorna tervei úgy készültek, hogy az új burkolat ne legyen felbontva.

2. Várkörnyék rehabilitációja

Ez is elkészült, egyes elemeinek még folyik a műszaki átadás-átvétele, egyes elemeinek pedig a hiánypótlása folyik, illetve az a probléma, hogy nem folyik. A végszámla

kifizetésére a hiánypótlás elkészülte után kerül csak sor. A beruházás megkezdése előtt sokan ellenezték azt. Most viszont már az ellenzők közül is elismerik annak szükségességét. A projekt bonyolultságára jellemző, hogy három elemből épült fel, így: állami közút, közterület és épületek. Ezek egymás közti arányát előírták. Ezen belül is voltak alemek, melynek arányait szintén előírták. Ezt nagyon nehéz volt összeállítani, hiszen a költségvetéseknek forintra egyeznie kellett az előírt arányoknak. Márpedig egy felújítást csak teljesen lehet megvalósítani. Nem lehet azt mondani, hogy a WC-t nem lapozzuk le, mert túllépi az arányokat.

Csak tavaly ősszel kezdődhettek meg a kivitelezési munkálatok, közel egy évre rá annak, hogy a TSZ aláírásra került. Ennek egyik fő oka a közbeszerzési eljárások elhúzódása volt. Az utat egy útépítő cég (Soltút Kft.) nyerte meg, míg a másik kettőt az Unikor-Épker Kft. A hosszú tél is akadályozta a munkálatokat. Volt olyan kiírt anyag, amelynek gyártása megszűnt, így azt másval kellett helyettesíteni. Ez sem olyan egyszerű, mert ehhez a KSZ előzetes engedélyre van szükség. A KSZ egy ilyen engedélyt kb. 1 hónapra ad ki.

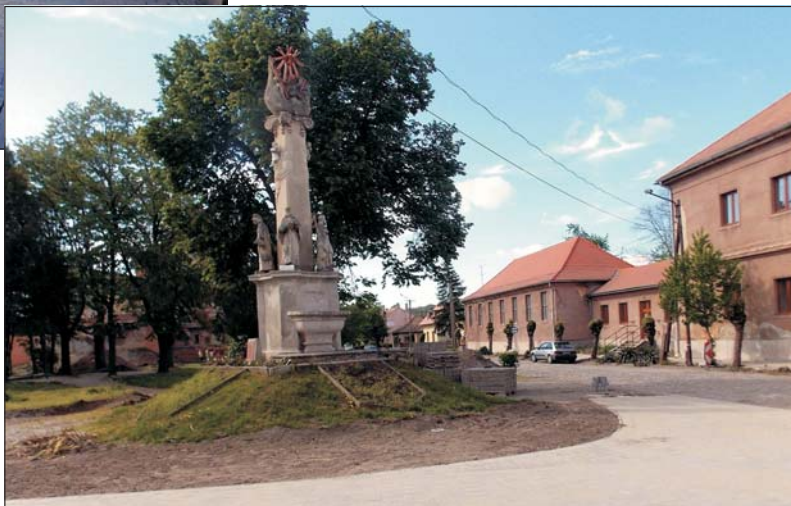
Sokan nemtetszésüket fejezték ki a projekt kapcsán. Hozzá kell szokni, hogy egy projekt megvalósításának nemcsak jó oldala van. Fát (fákat) kell kivágni, az út – építés közben – kerékpárral is alig használható. Egyeseknek nem tetszett a megvalósult részlelem: az oszlopok a járdába kerültek stb.

A projekt részei az úgynevezett soft elemek is, amelyből négy van, nevezetesen: városmarketing képzés, tedd széppé környezetet,

falugondnoki képzés és a fotódokumentálás. Ez utolsó arra hivatott, hogy a kivitelezés minden fázisát nyomon kövesse. A másik három megvalósítása nem kapcsolódik közvetlenül a projekt indulásához. Hamarosan mindhárom elem befejeződik, így megkezdődhet a projekt elszámolása.

3. Az ivóvíz-minőség javítása

Június 7-én aláírásra került a kivitelezővel a szerződés. A sárga FIDIC könyv miatt tervezési feladata is van a kivitelezőnek. Az első tervezetetés július 24-én lesz a kivitelező telephelyén. Az engedélyek birtokában kezdődhet meg a kivitelezés a három településen. Erre – előreláthatólag – az ősz folyamán kerül sor.

4. Simontornya város szennyvízcsatornázása és szennyvíztisztítása

Az előző hónap óta sok fejlemény nem történt. Eddig – tudomásunk szerint – négy vállalkozó vette ki a dokumentációt. A feltett kérdésekre határidőre megadtuk a válaszokat. Az ajánlatok bontására július 26-án kerül sor a polgármesteri hivatalban. Ezt követően – a közbeszerzési eljárás előírásainak megfelelően – hiánypótlásra kerül sor. Ezt követi a bírálóbizottság ajánlása, majd a képviselő-testület dönt a kivitelező személyéről. A döntés közlését követően (szakszóval: összegzés) a vesztes ajánlattevők megtekinthetik a nyertes ajánlatát, avval kapcsolatban kifogással élhetnek az ajánlatkérő felé. Amennyiben az ajánlatkérő továbbra is fenntartja a döntését, úgy az ajánlattevő a döntőbizottsághoz fordulhat.

A trafikokról néhány gondolat

Tavaly jelent meg a dohányzás visszaszorítása érdekében hozott törvény. Ennek alapján átszervezésre került a kiskereskedői hálózat, amely alapján csak magánszemély nyerhetett meg koncessziót 20 évre. A koncesszió éves díja településnagyságtól függően változik. 100.000-240.000 Ft/év díj között. Evvel a kereskedelmet állami monopóliummá tették. A koncessziós pályázatra 1400 település tekintetében senki nem jelentkezett, amelyre májusban ismételt pályázatot írtak ki. Erre már jóval nagyobb volt a jelentkezési hajlandóság. Ez annak volt betudható, hogy jóval több

termék árusítható a trafikban, valamint az árres is jelentős mértékben megemelkedett. A fiatalok dohányzásának visszaszorítása érdekében kiskorú a trafikba sem mehet be, valamint az üvegezett nyílászárókra – belatást akadályozó – fóliát kellett elhelyezni. A koncepcióval ellentétes irányba mutat az, hogy a trafikban fagyú és jégkrém is árusítható. Ezeket a termékeket – általában – 18 éven aluliak vásárolják...

A kiskereskedelmi boltok ellátása kissé akadozik, mert a szállítóknak is meg kell ismerniük a trafikok helyét, valamint egyes

üzemeltetőket a szállítók számítógépes rendszere nem ismeri fel. Mindezen túl a trafikosoknak is meg kell ismerniük a vásárlókat, azok szokásait, igényeit. A pénztárgép is teljesen új a palettán. Nemcsak számlát, illetve nyugtát ad, hanem a készletet is nyilvántartja. Ezt a pénztárgéphez kötött számítógép végzi. A számítógépet – mint az okmányirodai gépeket – éjszakára nem lehet leállítani, mivel a hatóság ekkor végzi ellenőrzéseit. Hogy a törvény eleget tesz-e annak a célnak, amiért megalkották, mindenki döntse el saját maga...

Nagy Károly

Színház Simontornyán

Városunk lakói az idei nyáron újra részesülhettek színházi előadásban. Éless Béla rendezésében Heltai Jenő „A néma levente” című vígjátékát láthatta a közönség. A szereplőgárdát többek között Gregor Bernadett, Koncz Gábor, Mihályi Győző és Nyertes Zsuzsa alkotta. A darab helyszínül – a hagyományokhoz híven – a vár szolgált. A műsor nagyszerűen sikerült, a színészek fergeteges alakítást nyújtottak. A mintegy háromszáz fős, szórakozásra vágyó nézősereg, illetve az előadók egyaránt jól érezték magukat. A színészek – elmondásuk szerint – régen részesültek olyan fogadtatásban, mint Simontornyán. Köszönet illet mindenkit, aki hozzájárult a társulat megvendégléséhez és az est sikeréhez.

Balogh László

A BARÁTSÁG ismét megerősítésre került

Július 9-én a két vöröskeresztes szervezet együttműködésének 15. évfordulója alkalmából a Simontornyai Vöröskereszt Szervezet fogadta az urexweileri delegációt. A szerény ünnepeket keretein belül visszaemlékeztek az elmúlt évek felejthetetlen, együtt töltött szép eseményekre, emlékekre, a közös munkára. Megerősítették a kapcsolat tovább folytatását. Bármi is történjen, ez a barátság tovább kell, hogy éljen, ezt mindkét fél kinyilvánította. Az alkalomhoz illő ajándékcseré után érzékeny búcsút vettünk egymástól, majd a szeptemberi urexweileri viszontlátás reményében köszöntünk el.

Vámi Istvánné, a Simontornyai Vöröskereszt Szervezet elnöke

Okos kert lépésről-lépésre

LEGYEN IDÉN OKOS KERTÜNK!

Fenntartható, környezetbarát, vegyszerekben szegényebb, helyi fajtákkal, felhasznált csapadékvízzel, komposztálással és éneklő madarakkal

4.

lépés

Megújuló források a természetből

- Egy átlagos háznál, tanyánál akár évi 50-60 m³ vizet is összegyűjthetünk és felhasználhatunk öntözésre a csapadékvízből.
- Törekedjünk arra, hogy a burkolt felületeken is megoldható legyen a csapadékvíz gyűjtése, mert rengeteg esővíz folyik el feleslegesen ezeken a helyeken!
- Ismerkedjünk meg a nap-, szél és egyéb megújuló energiák háztartási, kiskerti felhasználásának lehetőségeivel.

Több info a megújuló energiákról és az okos ketről:
FACEBOOK.COM/KISKERT
KISKERT.SZEKSZARDITERMEK.HU

A projekt az Európai Unió támogatásával valósul meg.

Fontosabb helyi telefonszámok

Csősné Kacz Edit
polgármester **74/586-920**

Bárdos László címzetes
főjegyző **74/586-921**

Központi orvosi ügyelet
30/92-79-830

Védőnői szolgálat
74/486-646

Gyógyszertár **486-032**

Könyvtár **486-356**

Vármúzeum **486-354**

Művelődési ház **486-154**

Idősek napközi otthona
486-222

Családsegítő Szolgálat
486-447

Volt egyszer egy bőrgyár...

26. rész

Megint kerestem elő egy pár képet azok közül, melyeket a könyvben való megjelenésre készítettünk elő. Legelső sorban álljon itt **egy hajdani tabló** a végzős tımárta-
nulókról, az 1969-72-es tanévekről. Halas Kálmántól, a gyár nyugdíjas főmérnökétől kaptam, sok más képpel együtt. Ő maga is az iskola szakoktatója volt. Bizonyára sokan magukra ismernek az akkori ifjú emberek közül, akik sajnos mindannyian nem lehetnek már velünk – mint ahogy oktatóik se mind – a közben eltelt négy évtized óta.

A **második képet** Kovács Józsefné Magdi-

tól kaptuk, akinek szinte egész családja a bőrgyárban dolgozott, ő maga művezető férjével együtt a bokszkikészítő törzsgárdájához tartozott. Magdi édesapját, id. Takács Józsefet az 1955-ös sorozat asztalosműhelyi fotóján találjuk meg. Ezen a képen még feleségét, Mózes Katalint is ott láthatjuk. Körülötte gyermekeinek, s az ő családjuknak egy csoportja. Takács néni mellett baloldalt legfiatalabb lánya, Katalin, előtte az ő férje Bakonyi József kislányukkal, Ildivel. Jobbról folytatva a sort Erzsébet Péntes Ferencné áll, majd Magdolna, férjével, Kovács Józseffel. Jobbszélén Takács József (Pille) feleségével Viga Manyival, előttük három kis unoka a családból. Valamennyien a gyárban dolgoztak, a hét testvér közül Margit, Irén és Pál nem látható ezen a képen, és sajnos már az élők között sincsenek. Szabó Lajosné Irénnek egész családja bőrgyári volt.

A **harmadik kedves fotón** a nagy sportoló, Szabó Gyuszi készül felköszönteni valakit,

bizonyára az előtte ülő Feleki Bandit, aki a gyárban a bérelszámolás vezetője volt, és az SBTC pénzügyi munkáiba is besegíthetett. A képet a háttérben ülő Mikulás József adta – mindketten villanszerelők voltak, Jóska a műhely vezetője volt, hármuk közül ő lehet még közöttünk. Feleségével, Siket Katóval együtt sok képet adtak a könyv előkészítése során.

Negyedik képünk a vívó szakosztály ifjú sportolóit mutatja a 60-as évekből, Terebesi István jóvoltából, aki a képet hozta.

Sajnos, közülük csak pár gyermeket tudtam felismerni: Prónai Tomit, Varga Arankát (ők turisták is voltak), aztán Márkus Hugit, Bérci Marcit? és Pista egyik fia is ott ülhet a képen. Ha valaki a régi vívók közül mindenkit felismerne, s meglepne minket egyszer egy háromsoros névsorral, akkor a gyári könyvben már nevekkel együtt szerepelhetnének a mosolygós arcok, s ez persze nem mindegy. Nagyon megköszönnénk.

Ötödik képünkön Horváth Rudolf (balról) és a Borsos zenészek láthatók, akik itt még egy hajdani nyugdíjas-találkozózn muzsikálnak – azóta már odafönt... Mellettük Beck János, aki a nyersbórraktárban dolgozott, Hátul Kovács Józsefné Hege-

düs Ilona ül, ő a bokszkikészítő dolgozója volt. Rudi bácsi úgyszintén, ő a fűrészpóros csoportban dolgozott az épület legfelső emeletén, Udvardi Ferencsel és id. Pásztor Ambrussal együtt. Ez még 1948 körül lehetett, de volt ő belső postai kézbesítő is. A kép valószínűleg az 1960-as években készült, s a múzeum tulajdona.

Hatodik képünket egy hangulatos szüreten készítették 1940 körül, amelyet Baum Ferencné Pipellán Erzsébettől kaptam. A középpontban nagymamája, László néni,

körülötte családja, a Pipellán család, a Csik család és egy pár vendég. Mind bőrgyári dolgozók voltak. Bözsike a jobbszélén ülő kislány, s talán már csak ő van életben a képen lévőek közül. Jó egészséget kívánok neki, és mindenkinek, aki olvassa.

Szeretettel Kiss Margit

Művészetkedvelőknek – röviden

A Selyemút: a titokzatos Kelet tanúja

VI. rész

Velence: a mediterrán vidék ékköve

Velence a Selyemút nyugati vége. A lagúnák városaként, avagy az Adria királynőjeként is emlegetik.

Dél-Európában, az Appennin-félsziget csizmáján a kontinenshez kapcsolódó részén található. Az első telepések Krisztus után az 5. században alapították. Az iszapos talajba cölöpöket vertek le, majd megerősítették kövekkel, téglákkal, a réseket feltöltve hozták létre a szigeteket. Velencét 150 sziget 180 csatorna, 400 híd alkotja. Egyik legjelentősebb pontja a Szent Márk tér. A teret márványlapok borítják. Itt található a Szent Márk székesegyház, melyen megfigyelhetjük a bizánci építészet hatását. Krisztus után a 9. században az egyiptomi Alexandriából szállították ide Szent Márk maradványait, és itt helyezték el. A világ minden tájáról származó anyagokkal építették fel e templomot. A templombelső falát csillogó aranymozaik borítja. A Szent Márk teret árkadók határolják, melyek alatt kávéházak és butikok sorakoznak. Ezt a teret „szabadtéri bálteremnek” is nevezik.

Velence felvirágzását a tengeri kereskedelemnek köszönhetette. A kereszties hadjáratok idején, 1204-ben Velence nyerte el a tengeri szállítás jogát, így ellenőrzése alá vonhatta Konstantinápoly (Bizánc), Ciprus, Kréta kikötőit. Ezáltal könnyen monopólium helyzetbe juthatott a Kelettel folytatott kereskedelemben. A Föld körülhajózásával, Afrika megkerülésével kialakult tengeri utak elterjedésével fokozatosan gyengült Velence vezető szerepe.

A Canale Grande (Nagy Csatorna) „S” alakban szeli át a várost. Több kisebb csatorna ágazik el belőle. A kereskedőnegyedben egymás után sorakoznak a bankok és kereskedőházak, tanúskodva a város egykori szerepéről.

Velence Marco Polo (ejtsd: Markó Póló) szülőhelye. Innen indult el 17 évesen, hogy ázsiai utazásai végén eljusson Kínába és Japánba. Visszatérve könyvben írta le utazásának történetét. Egyesek szerint csak Indiáig jutott el, és mások történeteit sajátjaként írta le. Mások szerint viszont hitelesek történetei.

Fontos megemlíteni az üvegművészetet. A Kelettel való kereskedelem következtében keleti üvegművesek telepedtek le Muránóban (Velence közelében). Evvel alapozták meg a világhíres velencei üvegyártást.

E kis sorozat végén ismét néhány könyvet ajánlok a simontornyai könyvtárból: *Velencétől Rómáig (Panoráma)*, *Velence útikalauz (Polyglott)*, *Olaszország útikalauz (Polyglott)*, *M. Kiss Pál: Művészetről mindenkinek.*

Gyurkó Gábor

Diákmunka program

Július 1-jétől a „Nyári diákmunka elősegítése” elnevezésű program keretein belül tíz Bursa Hungarica ösztöndíjas, felsőoktatásban tanuló diák kaphatott munkát a város önkormányzatánál és közintézményeinél a Tamási Munkaügyi Központ közvetítésén keresztül.

Úgy gondolom, mindannyiunk nevében elmondhatom, hogy ez egy remek alkalom a számunkra, hiszen egyetemistaként vagy friss diplomásként nehéz gyakorlathoz jutnunk – pláne, amivel egy kevés kis fizetéshez juthatunk. Ezzel a lehetőséggel azonban sikerült olyan tapasztalatokat szereznünk – attól függetlenül, hogy legtöbbször nem a szakterületünkhöz közel álló munkát végeztünk –, melyeket a későbbiek során minden bizonnyal hasznosítani tudunk. Beletanulhattunk az irodai munkába, megismerhettük a könyvtár működését, részt vehettünk a vár nyári gyermekprogramjaiban, továbbá közelebb kerülhettünk az idősebb és az egészen fiatal korosztályhoz. Igyekeztünk minél inkább hasznosná válni, így segítettünk a teremörködésekben, a könyvpakolásban, az ünnepi testületi ülés előkészületeiben, valamint az idősek otthona padjainak megszépítésében.

Ladics Tamás gondolatai az óvodai munkáról: „Nagyon örülök, hogy lehetőséget kaptunk, hiszen a közelben sajnos nagyon nehéz diákmunkát találni, így természetesen minden lehetőséget meg kell ragadni. A gyerekek nagyon aranyosak, jól kijövök velük, van köztük, aki még szót is fogad. A munka során arra jöttem rá, hogy az óvodában dolgozóknak mekkora felelőssége van a gyerekek iránt. Szép hivatás, de akárki nem tudná végigcsinálni, hiszen ez az a munka, ahol nem lehet hibázni és végtelen türelem szükséges hozzá.”

Balogh László tapasztalatai: „Nagyon örültem, amikor értesítettek, hogy Simontornyán végezhetek diákmunkát. Egy összeszokott, jó csapatnak lettem részese azért, hogy a Simontornyai Várban dolgozhattam. Mindenki kedves, segítőkész és megértő volt velünk szemben. Feladatainkat a kulturális programok, illetve a múzeumpedagógiai foglalkozások előkészítése, a látogatók fogadása és kísérése, teremőrzés, valamint a belépőjegyek, kiadványok árának beszedése képezte. Hasznosnak találom, hogy ilyen jellegű munkakört láthattam el, mert így nagyobb betekintést nyertem a vár történetébe, alkalmam adódott emberekkel foglalkozni, a múzeumi órákból pedagógiai módszereket meríteni.”

Ezúton is köszönjük a lehetőséget, reméljük, a jövőben is alkalom lesz a simontornyai fiataloknak hasonló munkák elvégzésére. A programba kiválasztott diákok: önkormányzat: Kiss Zsolt és Vincze Dóra, vár: Balogh László és Csabai Bálint Árpád, óvoda: Pál Petra és Ladics Tamás, öregek otthona: Patai Roland és Molnár László, könyvtár: Asztalos Mariann és Kovács Mercédesz.

Vincze Dóra

Lapzártakor érdekezett a hír, hogy plusz két diák kaphatott munkát a program részeként. Kovács Dóra és Nagy Nikolett a várban segítőkész.

Nyolcadik születésnapját ünnepelte az „ŐSZIKÉK”

Léggömbökkel, papírszalagokkal díszített öt új, most vásárolt különböző színű pavilon adott árnyas helyet az ünnepség résztvevőinek. Baum Mártától megtudtuk, a pavilonok már az intézmény saját tulajdonát képezik, abból a bevételből vásárolták, mely a „Tápossa laposra!” keretében a műanyag palackokért kaptak. Az akcióban az intézmény néhány lelkes lakója vett részt, akik elvégezték a szükséges lapítást a Tulipán étteremtől kapott palackokon.

Elsőként Petrovics Péter Györgyné, az „ŐSZIKÉK” Szociális Szolgáltató Központ vezetője köszöntötte az ünneplőket, elmondta, mi történt az elmúlt egy évben, annak különösen örül, hogy nem kellett térítési díjat emelni.

Csöszné Kacz Edit polgármester kiemelte, hogy a város bármilyen nehéz helyzetben is lesz, mindig igen fontos feladatának tekinti az idősekről való gondoskodást. Víghné Erzsike, a BSZV és az ÁFÉSZ Nyugdíjas-klubok nevében mondott meghatározó gondolatokat, mely meleget töltött el a szívekben. „Megemlékezést, születésnap-i köszöntőt általában kerek évfordulón szoktak mondani, de ez most kivétel, mert ennek az intézménynek minden napja köszöntőt érdemel. De köszönet jár minden dolgozónak, akik fáradságot nem ismerve,

önzetlenül, szeretettel, türelemmel végzik nap mint nap a munkájukat, hogy a magára maradt, elesett embertársaiknak segítséget nyújtsanak. Mindezt többszörös köszönet jár. Kívánjuk, hogy további munkájukhoz adjon az Isten hitet, erőt, türelmet, kitartást és sok-sok szeretetet. Az intézmény minden lakójának egészséget, békeséget és hosszú életet kívánunk.”

Farkas Ferencné két, idősekről szóló verset szavalt el. A Lelkes-cserfes gitárszerep hangolta ezután jó kedvre az ünneplőket, dalaikat a bátrabbak együtt énekeltek a gitáros trióval. A nosztalgiaslágerre vissza-

idéztek a szépkorúak fiatalságát. Új oldalról mutatkozott be Geiger István, a tőle megszokott gitár mellett ezúttal csillogtatta hegedűtudását is, vele is sokan énekeltek. Az egész nap szép volt, jól érezték magukat az idősek, mint egy nagycsaládban, úgy telt el a születésnap délután.

Va Lá

Rajzverseny

A Vak Bottyán ÁMK az idén is benevezett a Köszönjük, SIÓ! Iskolatáska Program rajzpályázatába. A www.koszonjuskio.hu galériájában az online szavazás 2013. július 15-től szeptember 30-ig tart. Az első három helyezett iskola Sió-bulit nyer! Eredményhirdetés 2013. október 15-én lesz. A 100 legjobb ötlet alkotói (ebből 3 közönségdíj, a három legtöbb szavazatot kapott művek alkotóinak) SIÓ ajándécsomagot, a legszívnvalasabb munkákat beküldő 10 intézmény Sió-bulit kap (ebből 3 közönségdíj, azaz a három legtöbb szavazatot gyűjtött intézmény kapja.) Az idén 78 rajzra szavazhatunk. Egy e-mail címről minden versenyben lévő rajzra naponta 1 szavazatot lehet leadni. Vagyis saját e-mail címünkkel egy egyszerű regisztráció után 78 pontot szerezhethünk az iskoláknak naponta, ha minden rajzra szavazunk. Ha több e-mail címünk is van, akkor e szerint nő a szavazatszám.

Arra szeretnénk kérni mindenkit, hogy amikor interneteznek, akkor a www.koszonjuskio.hu oldalát is látogassák meg, és szavazzanak a simontornyai gyerekek rajzaira! Saját e-mail címmel naponta a szavazás pár percet vesz igénybe, ha már egyszer regisztráltunk. A rajzverseny állása menüben folyamatosan figyelemmel kísérhetjük, hogy éppen hol állunk a versenyben.

Hajrá Simontornya!!!

Gyurkóné Tóth Irén

Ismét megkezdődött a TURI-MURI

Hétköznaponként 9 órától 11 óráig tart nyitva a művelődési házban a használtruha- és -cipővásár. Fungné Zsuzsa ekkor várja a vásárlókat, hogy egységesen 200 forintos áron gazdát cseréljenek a használt, de jó minőségű áruk, valamint 300 forintért a téli kabátok. Ugyanakkor várja az otthon feleslegessé váló holmik térítésmentes felajánlását. A befolyt összeget jótékonyági célra fordítják, a szüreti felvételést segítik.

Va Lá

Megjelent Boros János Tamás jubileumi könyve

A nyugdíjas rendőr tizenötödik kötetét adták ki a napokban. A Sárkánybarkány és a Lovagbovag című 52 oldalas meséje mellett a könyv második részében a Fáncimánci kuckójában a 72 oldalon 16 önálló mese olvasható, melyet a szerző saját rajzaival, illusztrációival díszített. A kötetből egy igen aktuális mesét közlünk.

Hol nyaral a Mikulás?

Egy éjszaka Mapukki gyönyörűséget álmódott. Kecses vitorlással siklott a Balaton lágyan hullámzó vizén. A nap ragyogott, az ég kéklgett, sirályok röpködtek... aztán egyszerre a hullámok nagyobacsák, nagyok, végül óriásiak lettek. Csak úgy dobálták a kecses vitorlást. Mapukki, habár mentőmellény volt rajta, igencsak megijedt. Felézett az égre, ahol nyoma sem volt barátságos napnak, kékséges égnek, sirályok pedig végképp nem röpködtek. Ellenben fekete felhők tolakodtak mindenfelé, viharos szél súvított, villámok cikáztak. Ja, és dörgött, duhogott minden. A kecses vitorlás kezdetű darabokra törni, nem túl biztatóan.

– Segítség! – kiabálta. – Nem tudok úszni!

Ekkor kipottyant a végképp széteső hajóból. Szerencsére nyomban felébredt.

A villany fel volt kapcsolva, és Fáncimánci rázta, húzta, cibálta, közben nagyokat toppantott papucsos lábával.

– Mi-mi-mi-mi-mi... mi a-mia-mia... miért nem alszol, Fáncimánci? És miért nem hagysz engem aludni?

– Azért – jelentette ki a Fáncimánci –, mert egy kérdésre nem tudom a választ. Majd te megmondod. Mapukki nem hitt a fülének.

– De pont most, az éjszaka közepén?

– Mon-dom, hogy nem hagy nyug-ton.

– A kérdés?

– Az hát.

Mapukki beletörődött sorsába, felült az ágyban, és kérdően nézett a Fáncimáncira.

– Hogy szól az a kérdés, ami nem hagy nyugton az éjszaka kellős közepén, és ami miatt engem se hagysz nyugton?

– Az nem hagy nyugodni, hogy mit csinál a Mikulás nyáron. Hová megy nyaralni, például? Mert örökké nem lehet az Északi-sarkon, azt még ő sem bírná.

Mapukkinak leesett az álla.

– Ezért keltettél fel? Ezért?

– Ha mondom.

Mapukki elkeseredett. Honnan tudja, mit csinál a Mikulás nyáron?

– Annyit bizonyára te is tudhatsz, hogy talán most alszik. Hogy senki nem bökdörézi, rázogatja, hogy majd belesik a viharos Balatonba.

– Hová esik bele?

– Sehová nem esik bele, ha mondom. Mivel nem rázogatják, cibálják. Majd reggel utána nézek, mit csinálhat a Mikulás nyáron. Jockakát! – zárta le a vitát Mapukki.

– Undok vagy! – állapította meg Fáncimánci, és duzzogva kimasírozott, hóna alatt kedvenc babával.

– Még hogy, még hogy én vagyok undok? – hüledezett Mapukki, és eloltotta a villanyt. Végre megint elaludt.

Aztán felébredt. Méghozzá rázogatóra. Mikor kinyitotta a szemét, testes alakot pillantott meg az ágy szélén üldögélni. Ijedten kapcsolta fel az olvasólámpát, és ezt kiáltotta:

– Ki-ki-ki kicsoda? Mit-mit-mit akar?

A testes alak – hosszú, ősz szakállal, bozontos hajjal – szintén meglepetten kiáltott fel:

– Mit-mit-mit ijesztgetsz?

Mapukki felült, szemrevételezte látogatóját. Térdig érő, színes nadrágban, papucsban, színes ingben volt, fején ellenzős sapka.

„Biztosan álmodom. Ez itt úgy néz ki, akár a Mikulás. De nem lehet a Mikulás, mert az nem öltözne soha strandoláshoz, vagy mifene.”

– Mit akar tőlem? Egyáltalán kicsoda maga? – tette fel a kérdést Mapukki.

A testes jövevény jóízűen felnevetett.

– Hát nem tudod? Pedig sok-sok évvel ezelőtt levelet is írtál nekem az Északi-sarkra.

Mapukki nem adta fel egykönnyen.

– A Mikulás soha nem öltözne így. Bár, ha hozzád képelem a hosszú, piros kabátot, nagy, fekete csizmákat, kacskaringós botot...

– Hát képzeld – nevetett a színes ruhás, testes öregúr –, ha neked így kényelmesebb! Mert ne-hogy azt gondold, hogy egész évben ki se mozdulok abból a fagyasztószekrényből. Nekem is jár egy kis pihenés, kikapcsolódás, strandolás. Nem zavar, ha pipára gyújtok?

– Csak tessék! És mit írtam abban a levélben? – jött meg Mapukki kedve a társalgáshoz.

A Mikulás, mert bizony ő volt az, jóízűen pőfékelt, majd felnevetett.

– Azt írtad, hogy szeretnél egy igazi pipát. Mindig is különös gyerek voltál, különös kívánságokkal.

A szobát közben kellemes pipafüst lengte be. Mapukki meghatódott.

– Tényleg azt írtam, emlékszem. Te tényleg a Mikulás vagy. Viszont arra is emlékszem, hogy a pipát nem kaptam meg.

A Mikulás barátságosan nézett Mapukki szemébe.

– Ezért vagyok most itt. Teljesítem a kívánságod, melynek beteljesülését oly sok éve várod, hogy közben magad is elfelejtetted.

– De hiszen nyár van – álmélkodott Mapukki.

– Az igaz. De a régi, beteljesületlen kívánságok el-sőbbiséget élveznek – emelte fel mutatóujját a Mikulás, aztán így folytatta.

– A levél elkallódott. Persze, mert rosszul címezted – elővett egy összehajtogatott borítékot, kivette a levélkét, feltette okuláróját, és olvasni kezdte:

„Mikulás, Vészlaki sárik

Nedves Mikulás! Szemetnék etty pippát!”

A Mikulás, miután felolvasta a levelet, úgy nevetett, csak úgy rengett a pocakja a színes ing alatt.

– Mindig különös gyerek voltál, mindig, furcsa kívánságokkal.

– Hát – szerénykedett Mapukki –, igyekszik az ember.

– No, nem baj. A levelet, ha késve is, csak megkaptam. Szerveztem a manókból néhány kutatócsapatot. Az a dolguk, hogy az ilyen elkallódott leveleket

felkutatassák. Van ám belőlük rengeteg! De az én jel-szavam: jobb későn, mint soha.

Mapukki fészkelődni kezdett az ágyban.

– Kedves Mikulás, szeretnék kérdezni valamit.

– Csak tessék – jött a pipafüst mögül a válasz.

– Fáncimánci arra kíváncsi, hol töltöd azt az időt, amikor nem vagy az Északi-sarkon.

– Már hogy hol nyaralok?

– Igen.

– Legjobban strandolni szeretek, imádom a vízpartot, a szép, verőfényes időt. Mert, ugye, a havat is meg lehet unni. Most éppen a Balatonnál nyaralok, éppen hogy leugrottam ide, ezt a régi kívánságodat teljesíteni. Már megyek is, hagyjak aludni.

– De miért éjszaka jöttél?

– Mert nappal lubickolok, horgászgatok – intett búcsút a Mikulás.

– Persze... persze... – helyeselt Mapukki, és amint visszatette fejét a párnára, rögvést el is aludt.

Rázogatóra ébredt.

– Te vagy az, Mikulás? Azt hittem, elmentél – ébredezett.

– Miféle Mikulás? – hallatszott Fáncimánci hangja.

– Már eleget aludtál, ideje utána nézned, hogy... hogy... mi ez a pipafüst? És kié ez a pipa?

– A Mikulás hagyta itt – ismerte be Mapukki – és azt üzeni neked...

– Itt volt a Mikulás, és nem ébresztettél fel?! Soha, de soha nem bocsátom ezt meg neked!

– De Fáncimánci. Azt hittem, csak álmodtam az egészet. Ha meg eljött egyszer, majd újra eljön – védekezett Mapukki.

Fáncimáncit azonban nem lehetett megvigasztalni. – Találkozhattam volna a Mikulással, de te kisajátítottad magadnak! Most már soha, de soha nem jön vissza!

Mapukki arca földेरült.

– Itt van a pipája. Talán visszajön érte. Igaz, azt nekem adta... tedd el emlékebe!

– Köszönöm! – sziszegte Fáncimánci. – De mi szükségem nekem egy pipára, még ha a Mikulásé is? A babák sem állhatják a dohányszagot.

Azért felkapta a pipát, és dohogva elviharzott.

Mapukki csüggedten üldögélt az ágy szélén.

– Mit tettem én, amivel így megharagítottam? – sóhajtott.

Az óvodában nyáron is járt a Mikulás!

Az idei évben, a nyári élet idején is nagy a zsvaj az óvodában, több mint 50 gyermeket látunk el a nyári szünet ideje alatt is. Az idei évben a nyári hőség elviselésére több segítők is ismét a segítségünkre sietett. Elsőként Hegyi Ferencné, Ica néni tette tartalmassá, izgalmassá a Süni csoport első nyári napjait, akiket immár harmadszor látott vendégül a Hegyi-tó partján egy csodálatos napra. A gyerekek reggel az óvodában gyülekeztek, majd onnét az óvó nénikkel együtt sétáltak ki a tóhoz, ahol Ica néni finom tízóráival, majd ebéddel várta a kicsit sem fáradt csapatot. Tízórai után megnézhatték a gyerekek a tavat, kipróbálhatták a horgászatot, megnézhatték a tó körüli élővilágot, majd a tóparti játszótéren élvezhették a friss levegőt és a sok finomságot, amivel vendéglátó nagymamánk várta a gyerekeket. A képek, azt gondolom, önmagukért beszélnek. Köszönjük Ica néninek és családjának, hogy egy tartalmas, élményekkel és szeretettel teli napot szervezett a gyerekeinknek.

Aztán a meglepetések és az ajándékok sora csak gyarapodott. Kedves segítők, Bencze János és családja saját készítésű páraakaput ajándékozott az óvodának, mellyel sokkal jobban elviselhető a hőség az óvoda udvarán. A nagy hőségben a gyerekek ügyesen használják ki ezt az újfajta hűsölési lehetőséget, többször is átmennek alatta egy nap, így egy kicsit felfrissülnek a nagy melegben.

És ezzel még mindig nem ért véget a meglepetések sora, Kockás Lajosné Marika néni és fia, Kockás Lali egy vízforogató medencével ajándékoztak meg bennünket, aminek a gyerekek nagyon örültek. A nyári melegben így igazi élménnyé vált az óvodába járás, a gyerekek a hét több napján is fürdőzhetnek, amikor csak az idő engedte, a többi napokon pedig a páraakapu adta hűsölést élvezhették. Sajnos, a családok szűkös anyagi körülményei miatt nagyon sok gyermek csak itt részesülhet a kirándulás és a fürdőzés élményében.

Köszönjük segítőknek, Ica néninek és családjának, Bencze Jánosnak és családjának és Kockásné Marika néninek és Lalinak, hogy praktikus ajándékaikkal segítenek színesebbé tenni a nyári óvodai életet, és maradandó élményhez juttatták gyermekeinket, ahogy ez a képeken is látszik. Köszönjük a segítséget!

Csóka Anita Vak Bottyán óvodaigazgató

AZ ŐSZI BAJNOKI RAJTRA KÉSZÜLNEK A LABDARÚGÓK

A 2013-2014. évi bajnokság augusztus 17-18-án kezdődik. A sorsolás még nem ismeretes, sőt, még az induló csapatok száma sem. Az előzőleg benevezett csapatok közül több már visszalépett, és elsősorban anyagi problémák miatt a „zuhanyhíradó” szerint egyes csapatok még fontolgatják azt. Az biztos, hogy a Simontornyai TC a megyei II. osztályban indul, megkezdték a felkészülést a következő szezonra. Több edzőmérkőzést játszottak a környékbeli csapatokkal, ahol pályára léptek az új igazolású játékosok. Császár Tamás, Komári János Gyöngyösről érkezett, míg Juhász Csaba Tamásiból, Molnár Ferenc újra kezdte a játékot. Két játékos távozott, Szabó József Tevelre, Kovács Zoltán pedig Tolnanémedire igazolt. Az előző bajnokságban bronzérmert szerzett csapat érmeit az augusztus 20-i ünnepi rendezvényen adják át.

Va Lá

NEHÉZ CSOPORTBA KERÜLTEK A KÉZILABDÁS FIÚK

Az NB II-be jutott Simontornyai KK-t a várakozásoknak megfelelően a délnyugati csoportba osztotta a Magyar Kézilabda Szövetség versenybizottsága. Olyan magasabb osztályt is megjárta rutinos játékosokból álló csapatot láthatunk majd Simontornyán, mint a Szigetvár, Siklós, Pécsi EAC, Mecseknádasd, Nagyatád, Hőgyész, Nagykanizsa, Kiskunmajsa, Kiskunhalas, Kiskőrös, Kalocsa.

Va Lá